

### [Korsgaard.]

— hvad jeg skal komme ind paa senere — Progressionen i Virkeligheden stærkt fremmes ved det Udligningsforslag, der er stillet af den højtærede Indenrigsminister, og som ligger paa Tingets Bord, maa det være urimeligt samtidig at forhøje Procenten fra 40 til 50. Jeg maa i det hele taget — og det bliver igen et Fingerpeg hen imod Kommissionen — udtale min Forbavelse over, at ligegyldigt hvilke nye Skatter den højtærede Indenrigsminister kommer med, saa er alligevel Forslag, som tidligere har været fremsat, uden Henblik paa disse nye Skatter, aldeles glimrende; de kan udmærket bruges trods det, det kræver slet ikke, at man ser paa, om der da nu ikke saa skulde laves et og andet om. Naar Ministeren her kommer med en Udligningsskat gældende for hele Landet, mon der dog saa ikke var et og andet, vi skulde ændre i Forslaget vedrørende den personlige Skat? Jeg kan slet ikke tro, at Ministeren for Alvor vil paastaa, at disse to Ting ikke har noget med hinanden at gøre. De kan i mangfoldige Tilfælde gribe ind i hinanden, og det peger, som sagt, for mig ogsaa afgørende i Retning af det ønskelige i at faa hele Problemet behandlet kommissionsmæssigt.

I Lovforslaget om de personlige Skatter er der foruden disse Bestemmelser om Ligningen Bestemmelser om Erhvervsskat, og med Hensyn hertil kan jeg heller ikke forstaa, at Erhvervsskatteproblemet ikke til en vis Grad skulde paavirkes af, at man faar en Udligningsskat. Der maa dog komme det Tidspunkt, hvorefter Erhvervsskatten ved Paaligningen af den personlige Udligningsskat for saa vidt i det hele taget bliver urimelig. Men denne Erhvervsskat, som er foreslaet, har vi i Virkeligheden ikke for Alvor debatteret her i Folketinget i Udvalg — hvis man overhovedet debatterer for Alvor i et Udvalg —, og det var ud fra den Betragtning, at man vilde se, hvorledes Refusionsordningen skattemæssigt overhovedet virkede. Men heller ikke denne Virkning, som i sig selv ogsaa er meget betydelig, heller ikke den finder Ministeren Anledning til at skænke blot en Tanke, om den ikke kunde give Anledning til, at Erhvervsskatten skulde lægges i hvert Fald procentvis noget anderledes end dengang, da man i Kommissionen om Erhvervsbeskatning lavede den Opstilling, som Lovforslaget indeholder. Ogsaa dette synes mig afgjort sagligt at pege i Retning af, at dette Spørgsmaal maa gennemses i en Kommission.

Som allerede sagt har vi jo den direkte Skat til Staten, og herpaa er udbygget en

hel Del. Vi har dertil den personlige Skat, som ganske vist efter Forslaget lettes noget, men som paa anden Maade faar et Tillæg. Inden jeg gaar over til at omtale dette Tillæg, vil jeg imidlertid gerne nævne noget om den Amtsskat, som der er en Mulighed for. Det er ikke en Amtsskat, som bare er en Teori, det er noget, som vi er lige paa Kanten af at kunne faa, altsaa en personlig Amtsskat, og en Amtsskat, som efter kyndiges Mening — og jeg tror ikke, Ministeren vil modsige mig — i et Amt som Viborg Amt, hvor Ministeren jo er godt kendt, vil kunne komme til at virke katastrofalt. Det er ogsaa en af de Bestemmelser, som blev indført i Loven af 1933 og indført paa et saare slet Grundlag, for det byder Ministeren jo dog ikke Tinget her, at Udligningsskatten skal være efter Statsskatteregler. . . . Det er saa hyggeligt om Aftenen herfra at se ned paa en Række tomme Stole og saa nogle Herrer, der passierer sammen. Jeg synes lige saa godt, de kunde gaa udenfor og præstere det. Jeg forstaar saare vel, at det ikke kan have videre Interesse at høre paa, hvad jeg siger, men det er nu altsaa efter min Mening min Bestilling at sige noget, og jeg vil saa nødig have, at de Herrer nede bag i Salen skal have det ubehageligt, saa jeg henstiller: Gaa meget hellere uden for! — Men, som sagt, Amtsskatten er en Mulighed, der meget let kan blive til Virkelighed, og med Hensyn til den er det blevet mig fortalt — og det kunde jeg ønske at vide Ministerens Mening om —, at i Viborg Amt kan det overmaade let komme til at ligge saaledes, at dette Skattelovforslags Bestemmelser vil forhøje Statsskatten med over 100 pCt. Er det altsaa en meget velhavende Mand, som bor i Viborg, og denne Skat kommer til at virke, skulde det i givet Fald betyde, at han for den Del af sin Indkomst, som jeg gaar ud fra gennem Statsskattereglerne i Forvejen forhøjes til 30—35 pCt., yderligere kan faa 25 pCt. Tillæg. Ogsaa dette Problem maa jeg afgjort hævde er et Problem i hele Systemet, som man ikke uden videre kan se bort fra, og som ogsaa kalder paa, at man gennem Kommissionsbehandlingen tager det med.

I øvrigt vil jeg gerne om Erhvervsbeskatningen, som jeg ikke tror jeg blev færdig med, sige, at den Opstilling, man har lavet — matematisk, om jeg saa maa sige —, ingenlunde er ufiks, men det forekommer mig, at der er en Urimelighed i Retning af, at der ikke ligesom nu, baade af Hensyn til Skatteyderne og af Hensyn til Opholdskommunen, er et fast Fradrag,